

Teot määräävät kohtalon – ei usko

Pentti Tuominen

22.11.2015

Avoin koulu Valoa etsiville

Luennon agenda

- ❖ Kohtalo
- ❖ Predestinaatio
- ❖ Sielunsuunnitelma
- ❖ Jälleensyntymä
- ❖ Elämä on sielun koulu
- ❖ Karma
- ❖ Pelastus

Kohtalo

Mikä on kohtalo?

- Kohtaloa pidetään jumalia ja ihmisiä hallitsevana voimana.
- Usko jonkinlaiseen kohtaloon kuuluu valtaosaan uskonnoista – jopa monet ateistit uskovat kohtaloon.
- Joskus kohtalon vastavoimana on **vapaa tahto**.
- Kohtalon vastakohta on **sattuma**.

Mikä on kohtalo?

- Joillekin kohtalo tarkoittaa, että ihminen toimii syyn ja seurauksen lakien mukaan kuin kone, ja seuraa ennalta määräytynyttä maailmanviivaa.
- Toiset uskovat, että kohtalon aikaansaa henkiolento, joka pyrkii tuottamaan ihmisille tietynlaisen tapahtumahistorian, vaikka ihmiset haluaisivat jotain muuta.

Mikä on kohtalo?

- Joidenkin mielestä ihmisen kohtalo määräytyy syntymähetkellä.
- Toisten mukaan ihmisen kohtalo on määräytynyt jo maailman syntyessä.
- Jotkut ajattelevat, että on olemassa yksilön kohtalo, mutta myös suurempia, kuten kansakuntien tai maailman kohtaloita, joihin yksilön kohtalo nivoutuu.

Mikä on kohtalo?

- Joidenkin mielestä kohtalo on täysin orjuuttava – tiettyyn suuntaan vetävä – teki ihminen mitä tahansa.
- Jotkut taas uskovat, että kohtaloon voi saada aikaan poikkeamia.
- Joidenkin mukaan kohtalo toimii aina samalla tavalla, esimerkiksi huono-onniseksi syntynyt kokee aina huonoa onnea.
- Toisten mukaan kohtalo vaihtelee.

Kohtalousko (fatalismi)

Uskotaan, että ihmisen tahto ja toiminta sekä tapahtumat ovat sidottuja

- **ennalta määrättyyn kohtaloon tai**
- **jonkin jumalallisen voiman vaikutukseen**

Determinismi (lainalaisuusoppi)

- filosofian näkökanta, jonka mukaan kaikilla asioilla on syynsä.
- Tästä seuraa, että maailman syy- ja seuraussuhteet muodostavat ketjun, joka määrää kaikki tapahtumat.

Determinismi

- **Determinismin** (lainalaisuusopin) mukaan kaikki, mikä tapahtuu, tapahtuu välttämättä, eikä mikään voisi tapahtua toisin.
- Sen vastakohta on **indeterminismi**, jonka mukaan todellisuudessa on **satunnaisuutta** eivätkä kaikki tapahtumat seuraa välttämättä edellisistä.
- Vapaan tahdon käyttö ei kuulu determinismiin.

Determinismi

Determinismiin voi liittyä myös **ennalta määrättyvyys**:

- joku tai jokin on määrännyt etukäteen kaikkien tapahtumien lopputuloksen
- tapahtumat kulkevat kohti jotain tiettyä päämäärää
- *predestinaatio-oppi* edustaa tällaista käsitystä

Predestinaatio-oppi

- Kristillisessä teologiassa predestinaatio- eli ennaltamääräämisopin kehitti kirkkoisä Augustinus.
- Se on uskomus, jonka mukaan Jumala määrää ihmisen kohtalon.
- Opin mukaan kristinuskon Jumala valitsee toiset ihmiset pelastukseen ja jättää toiset kadotukseen.

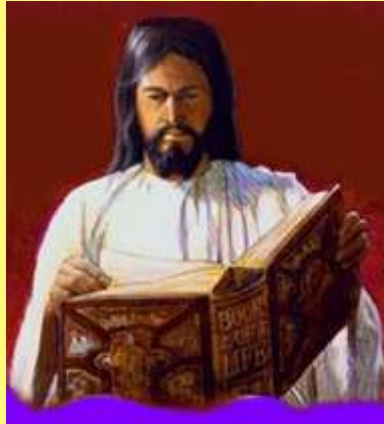

Predestinaatio-oppi

- Myös Jean Calvin puolusti ennaltamääräämisoppia (vielä nykyäänkin sitä esiintyy kalvinismissa)
- Luterilainen kirkko on omaksunut Augustinuksen predestinaatio-opin yksinkertaisemmassa muodossa.

Predestinaatio-oppi

Luterilaisen kirkon oppi määrää seuraavaa:

- Predestinaatio tarkoittaa Jumalan tekemää iankaikkista valintaa.
- Kristus on ”elämän kirja”, johon kaikkien niiden nimet on kirjoitettu, joiden on määrä tulla iankaikkisesti autuaiksi.

Gnostilaisuuteen predestinaatio-oppi ei kuulu.

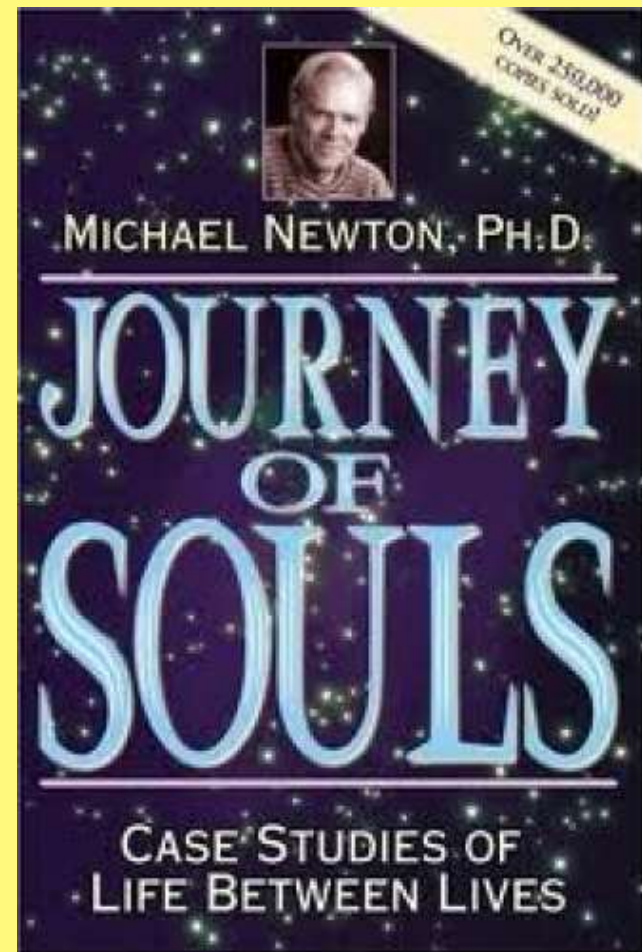
Sielujen matka

Arkkienkeli Mikael punnitsee sielua, Palazzo Carrara, Padova, 1350

Michael Newton: "Sielujen matka"

- Raportti ihmisistä, jotka oli hypnoosissa siirretty aikaan ennen syntymäänsä, jolloin he kertoivat tapahtumista hengen maailmassa inkarnaatioiden välillä.
- Eri henkilöiden kuvaukset olivat yllättävän samankaltaisia.

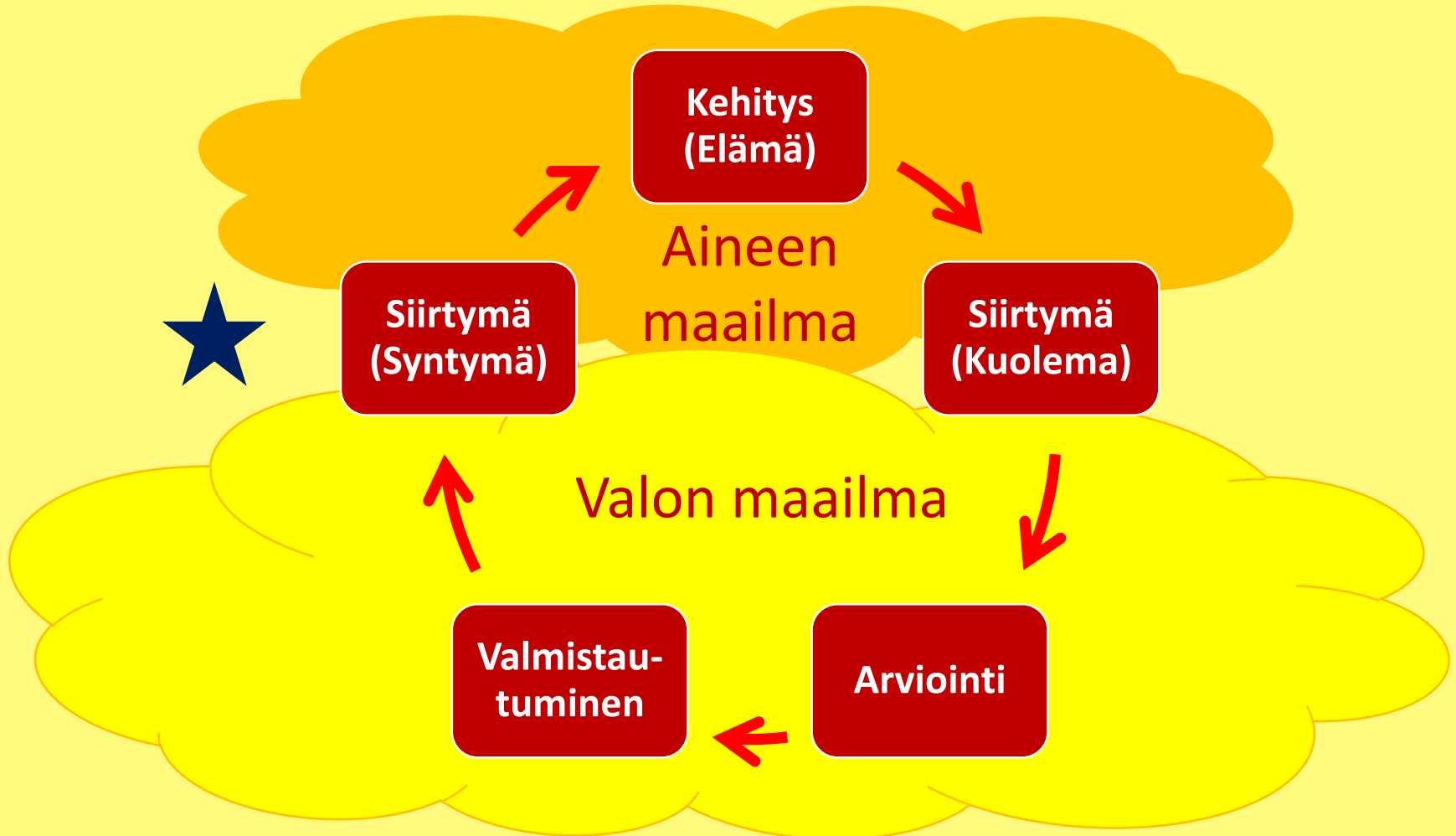

”Sielujen matka”

- Sielu palaa aineellisen ruumiinsa kuoleman jälkeen hengen maailmaan, jossa sen maanpäällinen elämä arvioidaan.
- Sen jälkeen sielulle laaditaan suunnitelma jatkokoulutukselle, joka tapahtuu ensin hengen maailmassa opastajien myötävaikutuksella.
- Jonkin ajan kuluttua sielulle tarjotaan mahdollisuutta inkarnoitua uudelleen.

Sielun tie

Sielunsuunnitelma

- Eri henkilöt kuvaavat tulevan inkarnaationsa suunnittelua varsin yhdenmukaisesti.
- Ensiksi suunnitellaan vaihtoehtoisten tulevaisuusvisioiden pohjalta, millaisia kokemuksia sielu tulevassa elämässään tarvitsee.
- Vasta sen jälkeen valitaan, millaiseen kehoon sielu voisi syntyä.

Sielunsuunnitelma

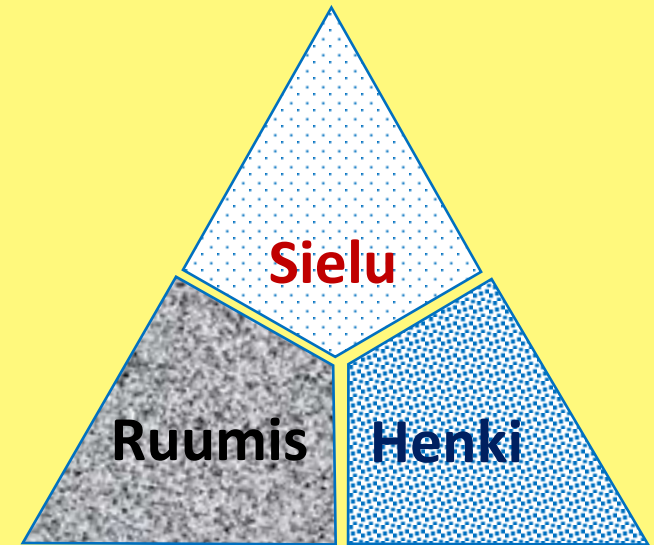
- Tulevan elämän kulku ei ole tarkoin ennalta määrätty, vain suuntaviivat on määrätty.
- Yksilön vapaan tahdon käyttämisellä voi vaikuttaa tapahtumiin eri tilanteissa.
- Synnyttyään aineen maailmaan, ihminen unohtaa laatimansa sielunsuunnitelman, jolloin hän lähtee elämään täysin omin avuin.
- **Elämän tarkoituksena on harjaantua vapaan tahdon käytössä.**

Sielu

Gnostilainen sielukäsitys

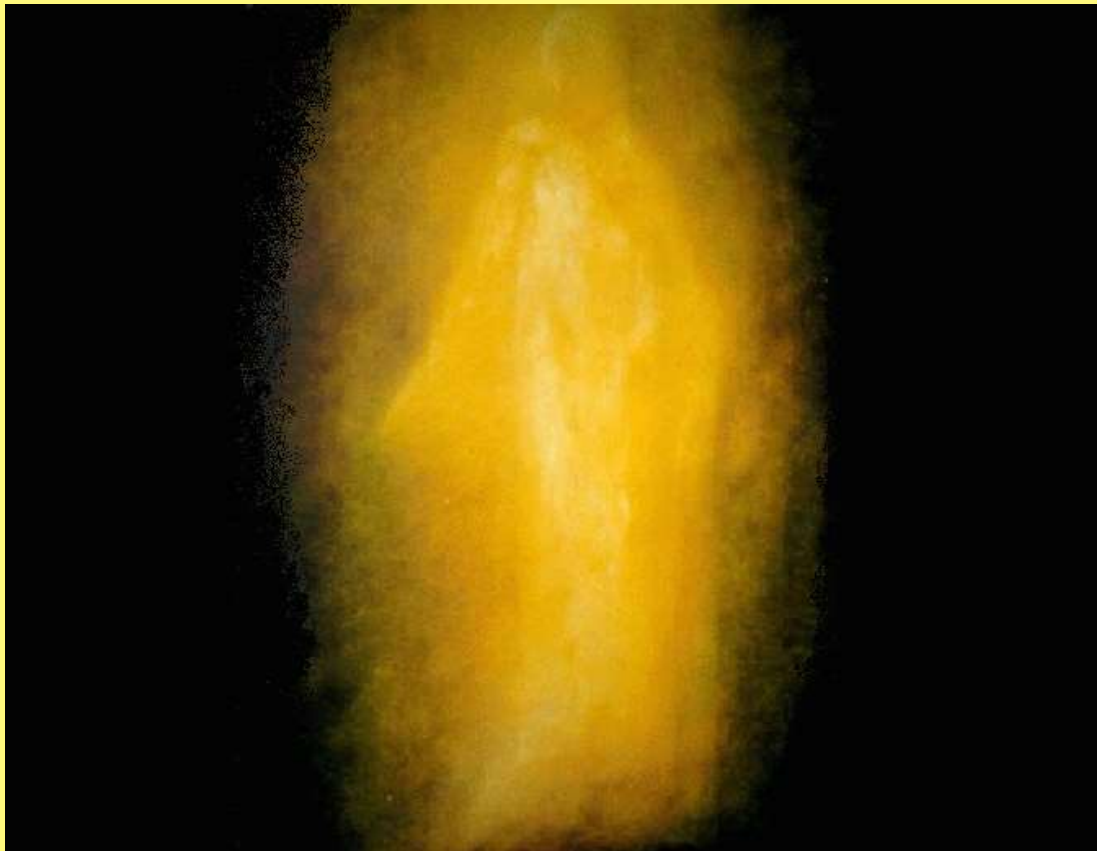
- ihminen on kolmijakoinen:
 - ruumis, henki ja sielu
- sielu on yksilöllinen
- sielu on ihmisen todellinen olemus
- sielun koti on Valon maailma, jonne sielu palaa ihmisen kuoltua
- sielu on kuolematon ja jälleensyntyy niin monta kertaa, että täydellistyy

Mikä on sielu?

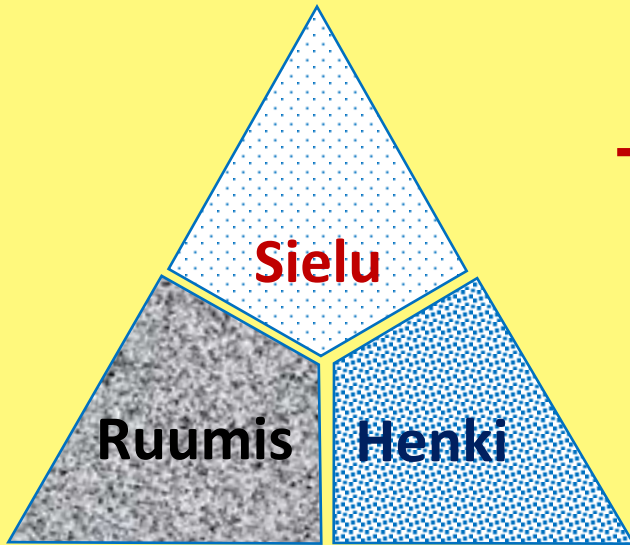

Gnostilaiset uskovat, että ihmisen sielu on osa jumalallista henkeä, joka ihmisen kuoltua palaa takaisin Jumalan yhteyteen

Mikä on sielu?

– Gnostilainen käsitys

Ihminen koostuu
kolmesta osasta:

Ruumis
Henki
Sielu

Mikä on sielu?

– Gnostilainen käsitys

Ihminen

Ruumis on ihmisten ja kaikkien elollisten ”kulkuväline”.

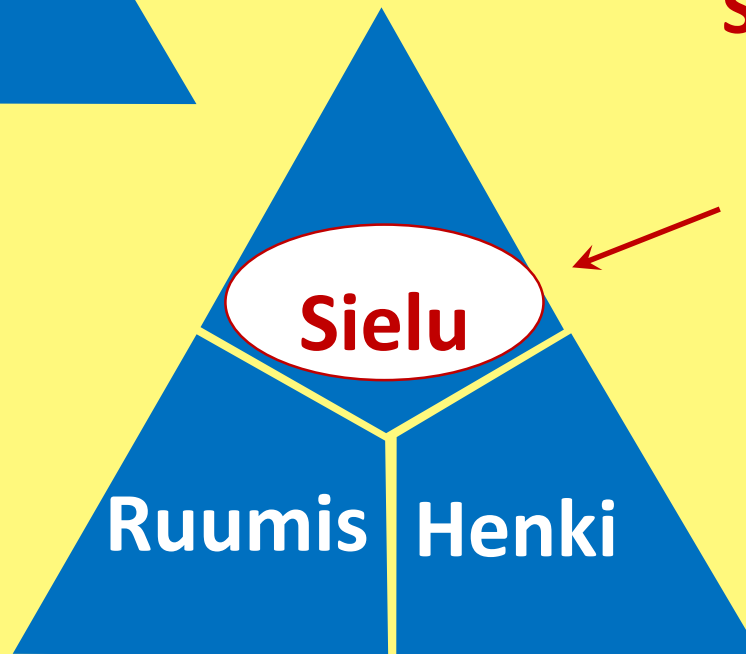
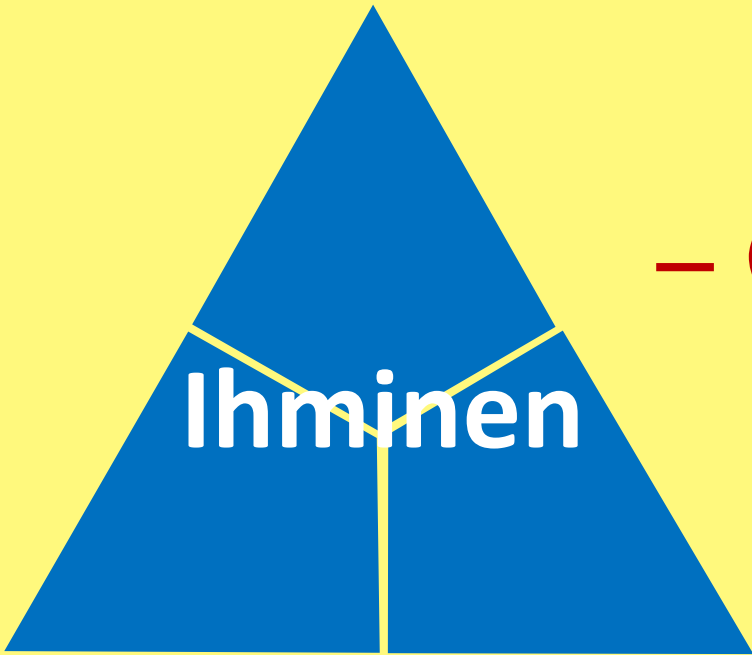

Ruumis Henki

Henki on ruumista elävöittävää energiaa ja ”kulkuvälineen” polttoainetta.

Mikä on sielu?

– Gnostilainen käsitys

Sielu on tietoinen
persoonallisuus,
joka muodostaa
ihmisen **tosi-**
olemuksen.

Mistä sielu on tullut?

Sielut ovat
lähtöisin **aioneista**
eli Valon
maailmassa
elävistä
kuolemattomista
valo-olennoista

Siksi myös sielu
on kuolematon.

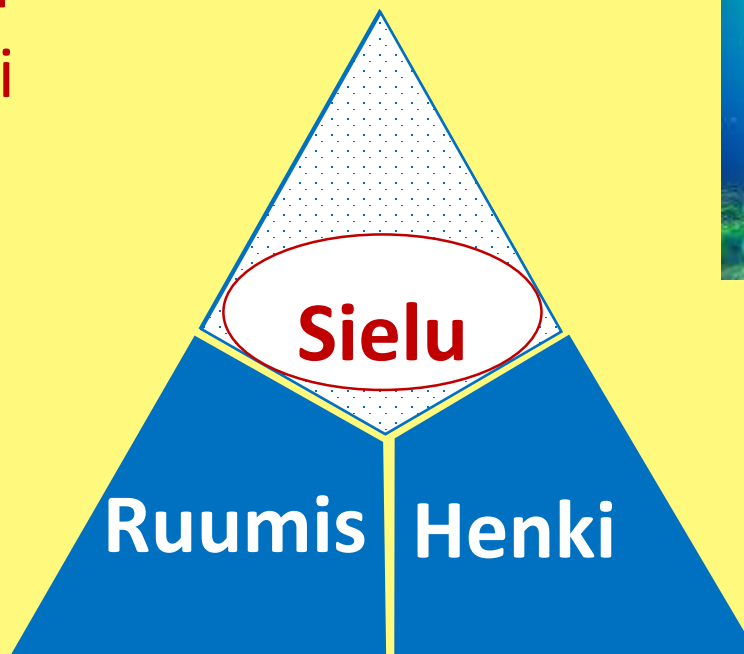
Syntyvään ihmis-
lapseen virtaa Valon
maailmasta sielu.

Valon maailma

Syzygos

Sielun toinen puoli
("taivaallinen
kaksonen" eli
Syzygos)
jää Valon
maailmaan.

Valon maailma

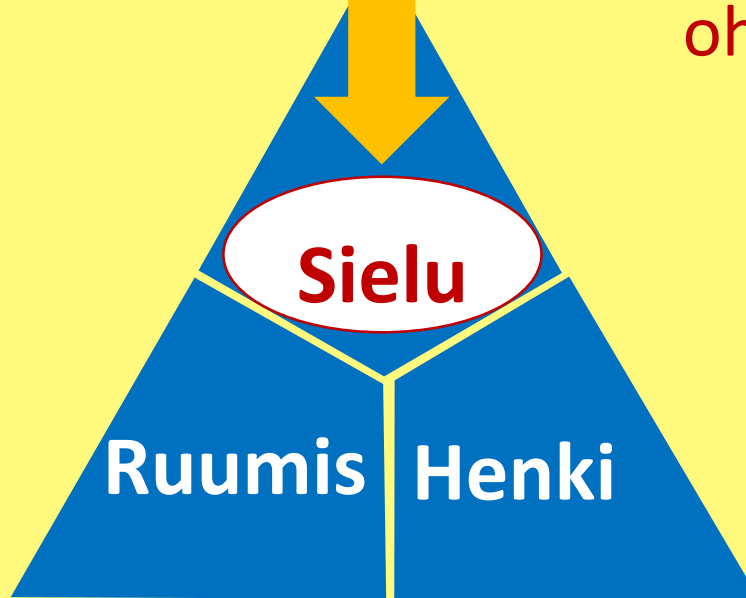
Syzygos

”Taivaallinen kaksonen” (Syzygos) toimii sielun oppaana.

Taivaallisen kaksospuolikkaansa ohjauksessa sielu toimii ihmisen omantunnon äänenä.

Sielu

Ruumis Henki

Valon maailma

Syzygos

Sielu

Ruumis Henki

Ihmisen henkisestä kehitystasosta riippuu, kuinka hyvin sielun ja sen taivaallisen kaksospuolikkaan välinen yhteys toimii.

Miten sielun käy kuoleman jälkeen?

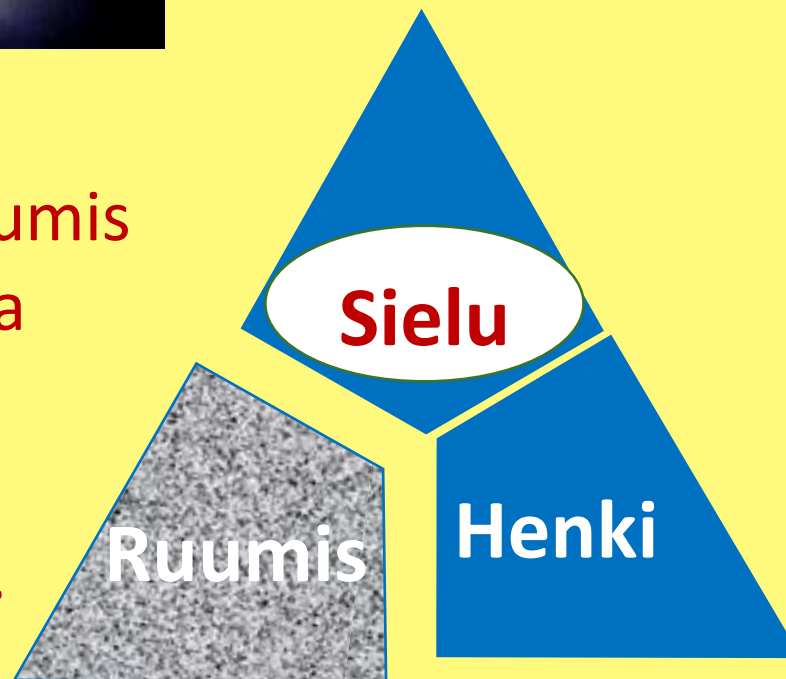

Miten sielun käy kuoleman jälkeen?

– Gnostilainen käsitys

Kuolemassa
aineellinen ruumis
hajoaa ja palaa
aineen
(mineraalien)
kiertokulkuun.

Miten sielun käy kuoleman jälkeen?

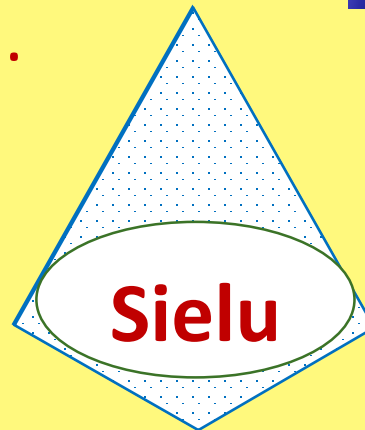
– Gnostilainen käsitys

Kuoleman jälkeen henki palaa takaisin hengen (energian) kiertokulkuun.

Miten sielun käy kuoleman jälkeen? – Gnostilainen käsitys

Kuolemassa sielu
vapautuu aineellisen
ruumiin vankeudesta

Miten sielun käy kuoleman jälkeen?

– Gnostilainen käsitys

Valon maailma

Syzygos

.... ja palaa
takaisin Valon
maailmaan,
todelliseen
kotiinsa ...

Sielu

Miten sielun käy kuoleman jälkeen?

– Gnostilainen käsitys

.... jossa se kohtaa
kaksospuolikkaansa.

Miten sielun käy kuoleman jälkeen?

– Gnostilainen käsitys

Valon maailma

Aioni

Sielu sulautuu kaksospariinsa ja eheytyy aionissa.

Se on nyt yhtä elämänkierrosta kehittyneempi valo-olento.

Kuolema ei ole loppu, vaan uuden elämän portti.

Aioni voi myöhemmin syntyä uudelleen sieluksi johonkin toiseen ihmishahmoon.

Kun aioni on kylliksi kehittynyt sen ei tarvitse enää jälleensyntyä aineen maailmaan. Se jatkaa kehittymistään Valon maailmassa.

Gnostilainen selitys sielulle

- Oleminen sieluna ihmiskehossa auttaa sielupersoonallisuutta kehittymään
- ”Ihmiselämä on sielun koulu”

Sielun mysteeri

- sielulla on yksilöllinen tietoisuus
- se säilyy samana inkarnaatiosta toiseen
- sielu ilmentää persoonallisuutta
- sielupersoonallisuus kehittyy jokaisen elämän kierron aikana.
- **keho** aloittaa kehittymisen nolasta jokaisen elämän alussa
- **sielu** jatkaa seuraavassa elämässään siitä, mihin edellisessä elämässään päätyi

Sielun mysteeri

- sielu kuljettaa mukanaan edellisten elämien kokemuksia
- **unohtaa ne syntymässä**
- edellisten elämien kokemuksia voi palauttaa muistiin eri tekniikoilla (anamnesis)

Evoluutio

- kaikki elämä on kehittynyt kaksinaisen evoluution kautta: biologisen ja henkisen.
- henkinen evoluutio on vaikuttanut biologiseen

Ketkä pääsevät taivaaseen?

- 1) Kaikki heti väliaikaisesti, kunnes taas inkarnoituivat
 - täydellistyneet saavat jäädä sinne lopullisesti (esim. gnostilaisuus)

- 2) Puhdistuneet
 - kärsittyään ensin välitilassa (kiirastulessa) (esim. roomalaiskatolilaisuus)

- 3) Vain Jeesukseen uskoneet
 - viimeisen tuomion jälkeen (esim. luterilaisuus)

Jälleensyntymisoppi

- tuli lähes samoihin aikoihin (600-luvulla eKr.) intialaiseen ja egyptiläiseen uskontofilosofiaan sekä kreikkalaisten filosofien ajatteluun
- ei ole varmaa tietoa, missä oppi esiintyi ensimmäisenä

Jälleensyntymisoppi

Pythagoras (582–500 eKr) ja Platon (427–347 eKr) opettivat sielun jälleensyntymistä.

Jälleensyntyminen gnostilaisuudessa

Varhaisin viittaus gnostilaisten jälleensyntymisuskoon löytyy **Simon Maguksen** tarinasta, jossa hänen kumppaninsa Helenan sanottiin olleen Sofian reinkarnaatio. 100-luvulla gnostilainen opettaja **Basilides** opetti, että *”ihmiset kärsivät aikaisempien elämiensä teoista”*, mikä viittaa karmaan.

Jälleensyntyminen gnostilaisuudessa

Alkukirkon gnostilaisuudessa uskottiin, että jos henkistä ylönousemusta ei ollut tapahtunut maallisen elämän aikana, niin sitten sielun pitää reinkarnoitua niin monta kertaa, että henkinen uudestisyntyminen (gnosis) saavutetaan.

Jälleensyntyminen gnostilaisuudessa

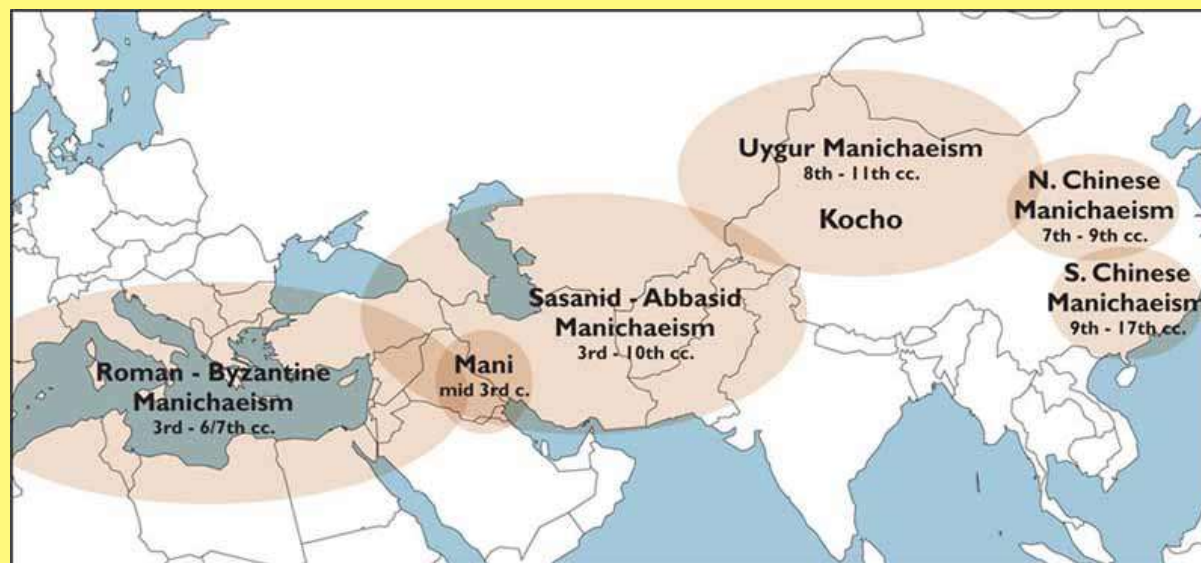
Gnostilainen mestari **Valentinus** opetti 100-luvulla jälleensyntymisoppia Roomassa. Hänen seuraajansa Theodotus kirjoitti, että *”gnosiksen yksi osa on sen ymmärtäminen, mitä jälleensyntymä todella on”*.

Jälleensyntyminen gnostilaisuudessa

Pistis Sophiassa todetaan, että sielu ei voi astua Ikuisuuden Valtakuntaan muuten kuin monien elämänkiertojen aikana saavutetun gnosiksen täydellistämänä. Sen huipentumana on lopullinen inkarnaatio, joka on ”oikeamielinen ja löytänyt Totuuden Jumalan sekä korkeimmat mysteerit”.

Jälleensyntyminen gnostilaisuudessa

Manikealaisuus – laajimmalle levinnyt gnostilainen suuntaus – opetti jälleensyntymisoppia, joka oli saanut vaikutteita hindulaisuudesta. He uskoivat, että sielu voi inkarnoitua paitsi ihmisessä myös kasveissa ja eläimissä. Siksi he kehottivat ihmisiä välttämään kivun tuottamista kasveille ja eläimille.

Jälleensyntyminen gnostilaisuudessa

Kataarit – manikealaisuudesta kehittynyt gnostilainen suuntaus, joka vaikutti Etelä-Ranskassa 900-1300-luvuilla ja kukistettiin lopulta miekalla ja tulella – opettivat jälleensyntymisoppia.

Jälleensyntyminen gnostilaisuudessa

Kataarit opettivat, että sielun pitää läpikäydä monta elämä ennen kuin se saavuttaa pelastumisen.

Reinkarnaatio "antaa sielulle toistuvia mahdollisuuksia saavuttaa vapautuminen maailmallisista pyyteistä ja lopulta johtaa palaamiseen Todellisen Jumalan yhteyteen".

He uskoivat, että sielu voi siirtyä kehosta toiseen – myös eläinten kehoihin.

Karman laki

Ihmisen nykyinen olotila on seurausta tässä tai edellisissä elämissä tehdyistä teoista.

Karma on näiden tekojen alati muuttuva summa.

Teoiksi katsotaan myös ajatukset ja sanat sekä asenne tai mielentila, jonka vallitessa teot tehdään.

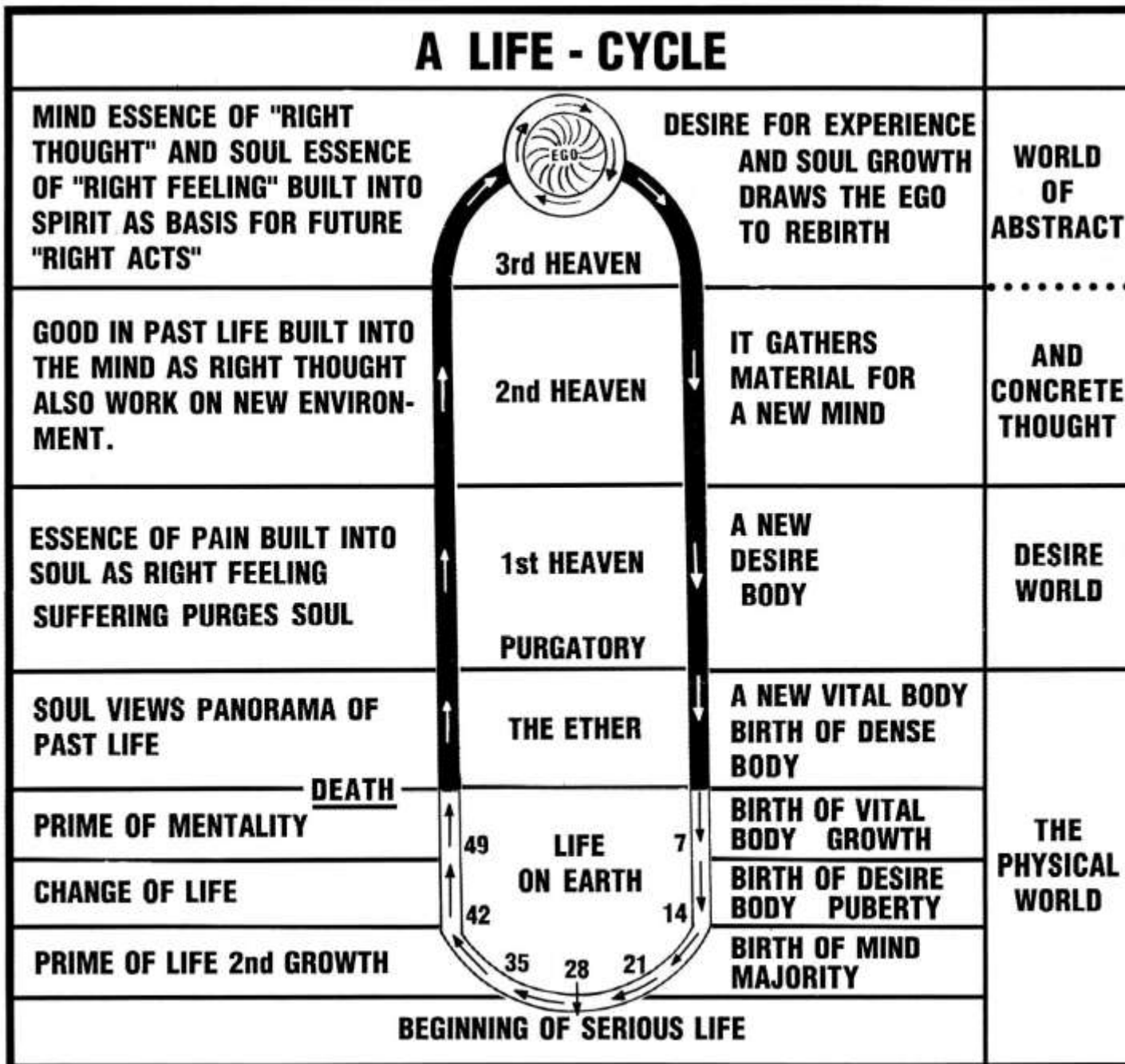

Karman laki eli syyn ja seurauksen laki

- teot vaikuttavat siihen, mitä ihmiselle tai hänen sielulleen tapahtuu tässä tai seuraavassa elämässä
- jokainen joutuu lopulta kohtaamaan tekojensa seuraukset – hyvät ja huonot.

A LIFE - CYCLE

Pelastusoppi

Pelastusoppi eli soteriologia pohtii:

- mistä pelastutaan
- miksi pelastutaan
- mihin pelastutaan
- miten pelastutaan

Pelastus minne?

Yleensä uskonnoissa pelastus tarkoittaa pääsyä ruumiin kuoleman jälkeen **Jumalan yhteyteen** tai **taivaaseen** tai **paratiisiin**.

Pelastus minne?

Uskonnosta riippuen pelastus nähdään joko

- ihmisen omana aikaansaannoksena tai
- ihmisen ulkopuolelta tulleenä asiana tai
- näiden yhdistelmänä.

Pelastus voi tarkoittaa myös tapahtumaa, jossa ihminen välttyy rangaistukselta, joka on langetettu hänelle jumalallisten sääntöjen rikkomisen tähden.

Juutalais-kristillis-islamilainen käsitys taivaasta

➤ *"Taivas", "Taivaat"*

- Jumalan ja enkelien olinpaikka
- "Seitsemän taivasta"
- vastakohta "Maa" (ihmisten olinpaikka)

➤ *"Taivas", "Paratiisi"*

- Viimeisen tuomion jälkeinen paikka (jos nimi on elämän kirjassa)
- vastakohta "Helvetti" (kadotettujen paikka)

Vanhan testamentti ja juutalaisuus

- Vanhan testamentin aikaisessa juutalaisuudessa ei uskottu kuolemanjälkeiseen elämään
- pelastuskäsitys ei ollut hengellinen, ei tuonpuoleinen eikä yksilöön kohdistuva
- pelastuksella tarkoitettiin Israelin kansan olemassaoloon ja hyvinvointiin kohdistuvien uhkien poistumista
- pelastuksen perusta oli Mooseksen lain noudattaminen

Kristityt

- Alkukirkon kristityt uskoivat kaikkien ihmisten lopulta pelastuvan
- 400-luvulla tätä näkemystä alettiin pitää vaarallisena, koska pelättiin sen turmelevan ihmisten moraalin
- Nykyinen tiukka kahtiajako pelastettuihin ja kadotettuihin perustuu lähinnä kirkkoisien Augustinuksen ja Tuomas Akvinolaisen opetukseen.

Kristinusko

- Populaarissa kristinuskon tulkinnassa pelastuksen katsotaan yleensä koskevan ihmisen aineetonta sielua tai henkeä.
- Raamatun terminologiassa sielu viittaa kuitenkin ihmiseen kokonaisuutena (ruumis mukaan luettuna).
- Kristilliseen pelastusoppiin kuuluu usko ruumiin ylösnousemukseen.

Kristinusko

Ihminen on perisynnistä johtuen nykyisessä luonnollisessa olotilassaan matkalla kohti ikuista tuhoa tai kärsimystä, jota nimitetään kadotukseksi, mutta hän voi pelastua uskomalla Jeesukseen Kristukseen, joka on valmistanut pelastuksen ilmaisena lahjana kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan.

Lisäksi vaaditaan kaste, joka yleensä annetaan jo lapsena.

Kristinusko

Kristinopissa pelastus koskee koko ihmistä (ruumista, sielua ja henkeä) ja tapahtuu yksin Jumalan armosta ilman ihmisen omia ansioita.

Luterilainen sijaissovitusoppi:
Jeesus on kuolemallaan sovittanut kaikkien synnit, mikä kumoaa perisyynnin.

Kristinusko

Kristillisiä pelastusoppeja on useita:

- yleiskristillinen **sola gratia**
(yksin armosta)
- protestanttinen **sola fide**
(yksin uskosta)
- protestanttinen **solus Christus**
(yksin Kristuksesta)
- roomalaiskatolinen **kiirastulioppi**
- ortodoksinen **via mystica**
(Jumalan kuvasta Jumalan kaltaisuuteen)

Kristinusko

Roomalaiskatolisilla ja ortodokseilla pelastuksen perustana ovat sekä usko että hyvät teot eli ”uskon kilvoitus”.

Adventistien mukaan pelastus edellyttää uskon lisäksi myös 10 käskyn noudattamista ja erityisesti sapatin pyhittämistä lauantaina.

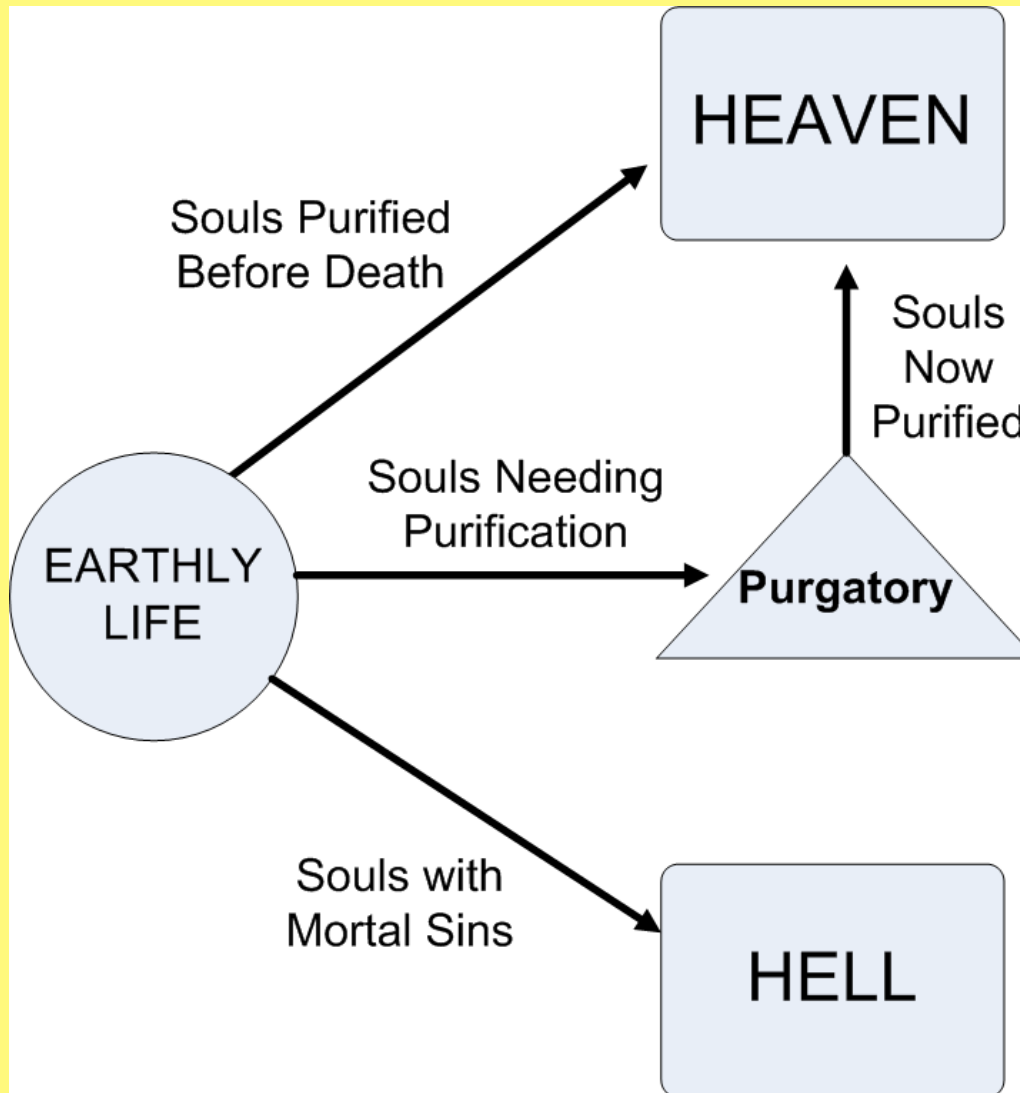
Kristinusko

Roomalaiskatolilaisilla ja ortodokseilla pelastuksen ehtona on myös kirkon jäsenyys, koska huonokin kirkon jäsen voi pelastua kiirastulen kautta, mutta ”kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta” (*extra ecclesiam nulla salus*).

Kiirastuli

(roomalaiskatolilaisuus)

Augsburgin uskontunnustus

- Augsburgin uskontunnustuksen laati Philipp Melanchthon.
- Se annettiin Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan keisarille Kaarle V:lle Augsburgin valtiopäivillä 25.6.1530.
- Se määritteli silloin kristinopin ja on vielä nykyisinkin evankelis-luterilaisen kirkon tärkein tunnustuskirja.

Augsburgin uskontunnustus

- Augsburgin uskontunnustuksen laati Philipp Melanchthon.
- Se annettiin Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan keisarille Kaarle V:lle Augsburgin valtiopäivillä 25.6.1530.
- Se määritteli silloin kristinopin ja on vielä nykyisinkin evankelis-luterilaisen kirkon tärkein tunnustuskirja.

Seuraavilla sivuilla vertaillaan Augsburgin tunnustuksen ja gnostilaisuuden käsityksiä pelastuksesta.

Perisynti

Augsburgin tunnustus

”Kaikki Aadamin lankeemuksen jälkeen syntyneet ovat luonnostaan syntisiä.” (perisynti)

”Ainoa keino päästä perisyntin aiheuttamasta tuomiosta on uudestisyntyminen kasteesta ja Pyhästä Hengestä.”

Gnostilaisuus

Perisyntiä ei ole.

Hyvyys on syntymästä alkaen ihmisen perusolemus.

Pahuus on seurausta vapaan tahdon käyttämisestä väärin.

Ainoa keino päästä Valoon on **gnosis**.

Perisynti

Augsburgin tunnustus

”Poika Jumala tuli ihmiseksi ja Kristus oli tosi ihminen ja tosi Jumala, sillä hänen jumalallinen ja inhimillinen persoonansa olivat yhtyneet.

*Hänet ristiinnaulittiin, jotta hän olisi **uhri niin perisyntiin kuin kaikkien muidenkin syntien tähden ja että hän sovittaisi Jumalan vihan.**”*

Gnostilaisuus

Ihmisen sielussa kamppailevat jumalallisuus ja aineellisuus.

Luopuminen aineellisuuden ensisijaisuudesta kuvataan vertauskuvallisesti **Sisäisen Kristuksen ristiin naulitsemisena.**

Se on edellytys gnosikselle.

Vanhurskauttaminen

Augsburgin tunnustus

*”Emme voi saada syntien anteeksi-
antoa emmekä vanhurskautta
omilla teoillamme, vaan saamme
ne Jumalan edessä **armosta**
Kristuksen tähden uskoessamme,
että hän on kärsinyt puolestamme
ja että **hänen tähtensä meille**
lahjoitetaan syntien anteeksianto,
vanhurskaus ja iankaikkinen
elämä.*

*Usko tuottaa hyviä tekoja, mutta
teoilla ei ansaita pelastusta.”*

Gnostilaisuus

Omat tekomme ratkaisevat,
miten meille maallisen
elämämme jälkeen käy, kun
tuomme tekomme Valon
maailmassa tarkastettavaksi.

Jos olemme omistaneet
elämämme **rakkauden teoille**
ja sielumme on **täydellistynyt**,
ei meidän tarvitse enää re-
inkarnoitua, vaan saamme
jäää Valon maailmaan ja
nauttia ikuisesta elämästä
siellä.

Sakramentit

Augsburgin tunnustus

”Kaste tarvitaan pelastukseen ja siinä tarjotaan Jumalan armo. Myös lapset on kastettava.”

”Ehtoollisessa Kristuksen ruumis ja veri ovat leivän ja viinin muodossa todellisesti läsnä ja ne siinä jaetaan ja nautitaan.”

*”Yksityisessä **synninpäästössä eli ripissä** kaikkien syntien luetteleminen ei ole tarpeen, sillä se on mahdotonta”*

Gnostilaisuus

Gnostilaisuudessa ei ole sakramenteja.

Messun yhteydessä **uudistumiskaste** eli katumuskaste on henkisen uudestisyntymisen vertauskuva (ei sakramentti).

Yhteisyyden aterian on veljien ja sisarten henkisen yhteisyyden vertauskuva (ei sakramentti).

Sakramentit

Augsburgin tunnustus

”Sakramentteja ei ole tarkoitettu ainoastaan kristittyjen ulkonaisiksi merkeiksi, vaan myös todistuksiksi Jumalan tahdosta ihmisiä kohtaan sekä herättämään ja vahvistamaan uskoa.

Sakramentit myös vaativat uskoa ja niitä käytetään oikein, kun ne otetaan uskoen vastaan ja niillä vahvistetaan uskoa.”

Gnostilaisuus

Gnostilaisuudessa ei ole sakramentteja.

Vapaa tahto

Augsburgin tunnustus

*”Ihmisellä on jossakin määrin vapaa tahto, sillä hän voi viettää ulkoisesti kunniallista elämää ja tehdä järjenumukaisia asioita koskevia valintoja. Kuitenkaan hän **ei voi ilman Pyhän Hengen armoa, apua ja vaikutusta tulla Jumalalle otolliseksi eikä uskoa eikä myöskään poistaa synnynnäisiä pahoja himojaan.**”*

Gnostilaisuus

Ihmisellä on vapaa tahto tehdä joko rakkauden tekoja tai taipua aineellisuuden ja pahan houkutuksille.

Opittuaan, että rakkaus on kaiken täyttymys – ihmiselämän tarkoitus ja jumalallinen laki, ihminen voi saavuttaa gnosiksen ja alkaa tuntea sisimpäänsä kätkeytyvän jumalallisen voiman.

Pahat teot

Augsburgin tunnustus

”Jumala on luonut koko luonnon ja pitää sen voimassa, mutta kieroutunut tahto aiheuttaa kuitenkin synnin kaikissa pahoissa ihmisissä ja Jumalan halveksijoissa.”

Gnostilaisuus

Luomakunta – ihmiset mukaan lukien – on Jumalan hyvyyden peili ja itsessään hyvä.

Pahuus ei ole demoni eikä voima, vaan ihmisen etääntymistä hyvyyden lähteestä – Jumalasta.

Gnostilaisuudessa ei puhuta synneistä, vaan rakkaudettomista teoista.

Hyvät teot

Augsburgin tunnustus

”Hyvät teot eivät voi sovittaa meitä Jumalan edessä eivätkä hankkia meille armoa, vaan tämä tapahtuu ainoastaan uskoen.

Hyviä tekoja kyllä tulee ja täytyy tehdä, mutta niillä ei saa uskoa ansaittavaa armoa, vaan niitä tehdään siksi, että Jumala tahtoo niitä tehtävän ja hänen ylistyksekseen.”

Gnostilaisuus

Usko ei johda gnosikseen, vaan omat ponnistelut.

Rakkaus on elämän laki ja hyvät teot edellytys ihmisen pelastumiselle Valoon.

Viimeinen tuomio

Augsburgin tunnustus

”Jeesus tulee viimeisenä päivänä tuomitsemaan ja herättämään kuolleet.

*Uskovat saavat **iankaikkisen elämän ja ilon**, kun taas jumalattomat tuomitaan **helvettiin ja iankaikkiseen rangaistukseen.**”*

Gnostilaisuus

Oppia viimeisestä tuomiosta ei ole. Sielut siirtyvät Valon maailmaan pian ruumiin kuoltua.

Jokainen sielu toimii **itse omana tuomarinaan** yhdessä Valon maailman opastajien kanssa.

Helvettiä ja iankaikkista rangaistusta ei ole, vaan kaikille sieluille annetaan mahdollisuus reinkarnoitua ja tavoitella seuraavassa elämässä täydellistymistä.

Gnostilainen pelastuskäsitys

Kaikki ihmiset pelastuvat lopulta Valoon.

Islam

- Islamissa pelastus tarkoittaa paratiisiin pääsemistä maanpäällisen elämän jälkeen.
- Paratiisiin päästäkseen on elettävä Islamin viiden peruspilarin mukaan: uskontunnustus, rukous, paasto, almut ja pyhiinvaellus
- Oikein uskovat pääsevät kuoltuaan paratiisiin ja vääräuskoiset joutuvat helvettiin.

Hindulaisuus ja buddhalaisuus eivät ole pelastususkontoja

- Hindulaisuudessa uskotaan ihmisen jälleen-syntyvän lukemattomia kertoja ihmiseksi, eläimeksi tai kasviksi.
- Lopullinen päämäärä on elämän kiertokulusta vapautuminen ja yhtyminen Jumalaan – mutta kaikki saavuttavat sen lopulta.
- Buddhalaisuuden pääsuuntauksissa lopullinen päämäärä on kärsimyksestä vapautuminen ja sulautuminen ykseyteen.

Yhteenveto:

**Sielu on ihmisen kuolematon tosiolemus,
joka kehittyy usean elämän aikana
ja kantaa mukanaan elämäkokemuksiaan
sekä karmaansa.**

Yhteenveto:

**Sielu on ihmisen kuolematon tosiolemus,
joka kehittyy usean elämän aikana
ja kantaa mukanaan elämänkokemuksiaan
sekä karmaansa.**

**Eletyssä elämässä tehdyt teot tai tekemättä jättämiset
vaikuttavat siihen, miten sielulle käy sen saavuttua
Valon maailmaan, jonne kaikki päätyvät lopulta.**

Yhteenveto:

**Sielu on ihmisen kuolematon tosiolemus,
joka kehittyy usean elämän aikana
ja kantaa mukanaan elämänkokemuksiaan
sekä karmaansa.**

**Eletyssä elämässä tehdyt teot tai tekemättä jättämiset
vaikuttavat siihen, miten sielulle käy sen saavuttua
Valon maailmaan, jonne kaikki päätyvät lopulta.**

**Jos elämä ei ole johtanut täydellistymiseen, sielu joutuu
inkarnoitumaan uuteen kehoon.**

Yhteenveto:

Sielu on ihmisen kuolematon tosiolemus, joka kehittyy usean elämän aikana ja kantaa mukanaan elämäkokemuksiaan sekä karmaansa.

Eletyssä elämässä tehdyt teot tai tekemättä jättämiset vaikuttavat siihen, miten sielulle käy sen saavuttua Valon maailmaan, jonne kaikki päätyvät lopulta.

Jos elämä ei ole johtanut täydellistymiseen, sielu joutuu inkarnoitumaan uuteen kehoon.

Kun sielu on savuttanut täydellisyyden, se saa jäädä lopullisesti Valon maailmaan.

Tätä voi sanoa myös ”pelastumiseksi”.

Avoim koulu
Valoa etsiville jatkuu ...

www.gnosis.fi